

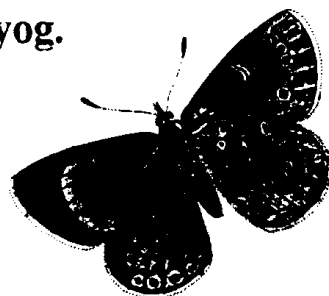
Rovarász Híradó

20. szám, 1997. június

Hermann Hesse: Lepkeünnep

A lepkeünnep ideje is eljött.
Nyárvégi floxillatban lejt a tánc.
Némán lebegnek alá kék egekből
Atalanták, Urticék, Aglaják.
Cardui, Paphia és Antiopa,
Qudripunctaria és Machaon,
És félénk Stellatarum száll a floxra.
Bársonyos, ritka színpompázatos
Szárnyukon drága gyöngyházfény ragyog.
A gyász, a dísz, hallgatásuk varázsa,
Elfelejtett mesék álmvilága.
Mert idegenek itt, mézharmatos,
Édenkerti-, árkádiai-ligetből
Tiszavirág-vendégek, napkelet,
Álom, elvesztett ifjuság üzen föl:
Hogy az ő életük záloga szebb föld,
Nemesebb lét és lélek-üzenet.

Jelképei mulandónak, a szépnek,
Túláradásnak és gyönyörűségnek.
Bús vendégként, aranyba fonva szállnak,
Ünnepére az öreg Nyárkirálynak.

fordította: Bálint Zsolt

GYŰJTŐUTAK

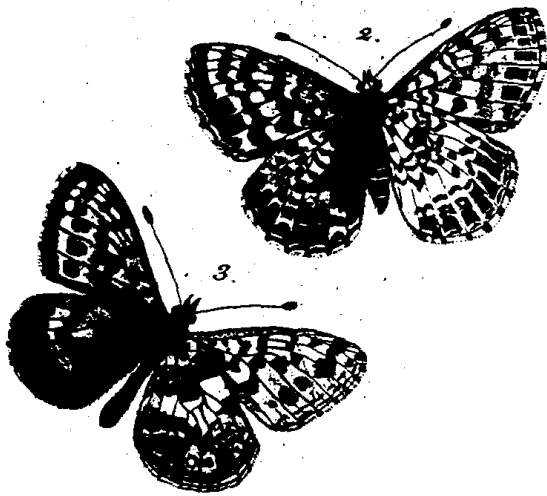
Koratavaszi gyűjtőtűt

a Macedon Köztársaságban

1997. április 29-től május 9-ig Podlussány Attila, Rozner György és Rozner István a Macedon Köztársaságban járták a hegyeket, és ha az időjárás engedte, még bogárgyűjtésre is nyílt alkalmuk. A későn beköszöntött tavasz nemcsak hazánkban, de Macedóniában is éreztette hatását. Az első hét csak mérsékelten volt alkalmas a gyűjtésre, a második hét már javuló tendenciát mutatott. A hegyeket 1500 méter felett tekintélyes hómenyiség borította, így gyűjtéseinket legfeljebb 1200–1300 méter magasságig végeztük, amelyet megkönnyített a rendelkezésünkre álló terepjáró, és Rozner György bravúros vezetése. Két gyűjtőnapot töltöttünk a Skopjét északról szegélyező Skopska Crna Gorában, a Szent Ilia monostor környékén, kb. 800 méteren, és felette 1200 méteren, már a bükkös övezetben. A hegység legmagasabb részeire (1600 m), már

nem tudtunk felmenni, mert az olvadás által megduzzadt hegyipatak- hordta farönkök teljesen elzárták az utat. A Szt. Ilia kolostornál talajcsapdáztunk, amely három *Carabus*-fajt eredményezett. Itt Podlussány Attila kopogtatással és rostálással számos ritka ormányosbogarát gyűjtött. Egy háromnapos kirándulás keretében a Bukovik hegység szolgált az egyik legjobb gyűjtőhellyel. Rátaláltunk a hegyeken átvezető régi útra, melyen azután két napig utaztunk és gyűjtöttünk. A csodálatos az volt, hogy sem emberekkel, sem legelő háziállatokkal nem találkoztunk ez idő alatt, a természet teljes koratavaszi pompájában tárult elénk a hegyekben, melyeket a virágzó száfrányok és más hagymás növények színesítettek. Örömmel növelte, hogy 1200 m magasan, egy sziklagyepes hegyoldalban sikerült begyűjteni egy érdekes gyalogcincért (*Dorcadion ljubetense*). Másik érdekes gyalogcincér faj a Krusevo környéki hegyekből került elő, ahová egy újabb négynapos kirándulás során jutottunk el. A gyűjtőhelyre a Skopjében dolgozó Rozner Antal hívta fel a figyelmünket, egy bizonyítópéldányt bemutatva. A hely 1300–1400 méter magasan volt, és a környezet a március végét idézte, nem számítva a hegyen tomboló szélvihart, mégis sikerült a megcélzott gyalogcincérből néhány példányt gyűjtenünk az alól a több tonna kő alól, amit két nap alatt megmozgattunk. Macedónia keleti hegyeiben, a bolgár határ környékén jóformán semmit sem tudtunk gyűjteni. Ez a szárazság és az időjárás számlájára írható. Összességében azonban, figyelembe véve a körülményeket, a gyűjtőtűt kielégítő volt. Néhány tapasztalat az arra utazóknak: Macedónia teljesen biztonságos, az emberek szívélyesek. Mindenfelé lehet sátorozni, talán csak az üdülőhelyeken szorol a magunkfajta gyűjtő a cempingekbe – már ha van ilyen. Macedónia valamivel drágább, mint a szomszédos Szerbia, de mindent lehet kapni. Pénzt váltani a kisebb, privát pénzváltó üzletekben célszerű, mert valamivel magasabb kurzuson váltják a nyugati valutákat. Szerbiában az autósziadák az átutazás teljesen biztonságos, ezt a Görögországba tartók figyelmébe ajánljuk. A szerb autósziada díjakat a felére csökkentették, így az átutazás kb. 55 DM-be kerül a magyar határtól Macedóniáig. A szerb benzinkutaknál mindenhol lehet nyugati valutával fizetni, így nem kell erre a célra külön pénzt beváltani. A benzin literje kb. 1,10 DM.

Rozner István

2. *Pap. Didyma*, var. 3. *Pap. Thore*.

Első tavaszi gyűjtőútunk Erdélyben

1997 május 19-től 28-ig tartózkodott Erdélyben kis csapatunk: Zombori Lajos, Podlussány Attila és Rozner István. Kolozsvárott meglátogattuk Kis Béla professzor urat, sokunk által jól ismert kedves tagtársunkat, akinél egy éjszakát töltöttünk. Másnap elindultunk a Hargitára, Homoród-fürdőre, ahol Kocs Irén tagtársunk, a sepsiszentgyörgyi Székely Nemzeti Múzeum Természettudományi Osztályának a vezetője már várt ránk. Az időjárás nem volt túl kegyes hozzánk, többször esett az eső, sőt reggel fagyott is. A gyűjtőút 10 napja alatt mindössze 3 napot tudtunk végiggyűjteni, ez a három nap azonban igen eredményes volt. Zombori Lajos tagtársunk meg volt elégedve a gyűjtött levéldarazsakkal, Podlussány Attila titkárunk pedig az eddig még nem gyűjtött, ámde most előkerült ormányos-bogarakkal. Az út során végiggyűjtöttük a Kis-Homoród patak völgyét, a Madarasi-Hargita lábánál fekvő Ivó-patak völgyét, és a Nagy-Homoród-patak völgyét Székelyudvarhely alatt. Útunk során meglátogattuk a nagyszebeni Brukenthal Múzeumot, ahol Podlussány Attila a Petri-gyűjteményben végzett kutatásokat.

Rozner István

***

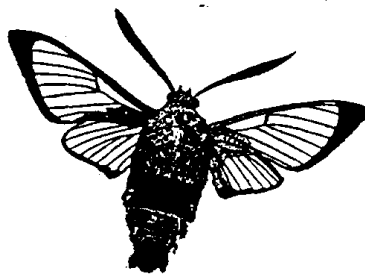
KIÁLLÍTÁS

Rovarkiállítás Vászolyon

A "Vászolyi Nyár '97" kulturális hetek programjának keretében június 14. és augusztus 17. között "Pillangóktól az óriásbogarakig – Vászolytól a trópusokig" címmel ez évben is rendezünk rovarkiállítást. A nyári kulturális program megnyitóján kerül felavatásra a község új címere, amelynek tervezője, Székely Kálmán tagtársunk. Többen is jelezték részvételi szándékukat kiállítási anyaggal, de továbbra is várunk – elsősorban látványos – rovarokat a vitrinekbe. A rovarkiállításához kapcsolódik Pál János "Természet rajz", illetve Szentkirályi Ferenc "Rovarképes-lapok" című, önálló kiállítása is.

Retezár Imre

***

Sph. Bombyliiformis.

SZAKIRODALMI FIGYELŐ

Annales historico-naturales Musei nationalis hungarici 88. kötete

Megjelent a múzeumi Annales 1996. évi kötete, 338 nyomtatott oldalon. Profiljából következően a kötet a természettudományok igen különböző területeiről közöl cikkeket, ezek között két lepke-kkel (Bálint Zs. & G. Lamas: neotropikus Polyommatae; Hreblay M. *et al.*: himalájai *Mythimna*) és két hártvászárnyúakkal (Papp J.: koreai Braconidae; Q. Argaman: Scolidae-szinopszis) foglalkozó értekezés is olvasható.

Merkli Ottó

SLR – Buletin de Informare Societatea Lepidopterologica Romana

Megjelent a Román Lepkészeti Társaság 1996 évi 7. kötetének 1–2. és 3–4. száma. A MRT tagjai közül azok, akik a Román Lepkészeti Társaságnak is tagjai, a két folyóirat kötetet átvehetik Podlussány Attila titkárunknál. A két kötetben összesen 340 oldalon találunk rovarászati cikkeket. A folyóirat közli a RLT tagjainak névsorát, címét és a rovarcsoportot, amivel a tag foglalkozik. Érdekes azonban az adatokat végignézni, mert nagyon sok a sajtóhiba és a félrevezető tájékoztatás, amit a szerkesztőségben célszerű korrigálni. A kötetek nagyrésze lepidopterológiai cikkeket tartalmaz, de megtalálhatók más rovarrendekkel foglalkozó közlemények, így a *Trichoptera*, *Coleoptera* és *Hymenoptera* rendek több cikkkel is képviselve vannak. Található a folyóiratban több védett terület egyes rovarcsaládjait ismertető közlemény, valamint a nagyszebeni Természettudományi Múzeumban őrzött díszbogár (*Coleoptera: Buprestidae*) gyűjtemények anyagainak leírása és katalógusa.

Rozner István

Európa lepkéi és elterjedésük

Sok-sok éve várja a lepkésztársadalom ennek a munkának elkészültét. Ha jól meggondoljuk, jogos ez a várákozás. A régi, idejét múlt Staudinger-Rebel, 1901-ben megjelent katalógusa óta, nem látott napvilágot olyan jegyzék, ami Európa teljes lepkefaunáját közölte volna. Végre! Jelen munka ezt a hiányt pótolja, mivel mind a mikrók, mind a makrók, teljes létszámban felsorolásra kerültek, jelezve, mely európai országokban fordulnak elő. Mondják, ahány taxonómus, annyiféle lista. Ebben az esetben is áll ez a

megállapítás. A régi szisztematikán nevelkedett tagtársaink megrökönyödve láthatják, hogy családok tűnnek el és új családok születnek, génuszok olvadnak be, fajok támadnak föl és jól ismert nevek Szünonimiába kerülnek. De ez csak kukackodás. Akinek igazán szüksége van erre a könyvre, az szerezzze meg, mert nagyon nagy hasznát veszi. A magyar lepkészek külön büszkesége, hogy a könyvben egyes molylepke-családokat Gozmány László, a lepkegyűjtemény még mindig aktív, régi vezetője gondozott. A könyv CD változata is elkészült, így a számítógépes rovarászoknak is meg van a lehetőségük arra, hogy éjszakákon át ide-oda pakolgassák az adatokat, különböző, általuk kreált könyvtárakba. Persze így, egypár jó gyűjtéstől elesnek. De valamit valamiért...

A könyv megrendelhető: Apollo Books Aps., Kirkeby Sand 19, DK -5771 Stenstrup, Dánia [O. Karsholt & J. Razowski (eds): The Lepidoptera of Europe. A Distributional Checklist].

Bálint Zsolt

Afrika nappali lepkéinek katalógusa

A gigantikus vállalkozás több mint húsz év munkájának gyümölcse. Nyolcszáz oldalon a 300 génuszba tartozó 3600 faj leírásának helye, eredeti kombinációja, szünonimjai, elterjedése és hernyójának tápnövény-adatai olvasható. Több mint 14000 név! Az afrotropikus területek nappali lepkéivel foglalkozó lepkészek bibliája lesz ez a könyv. Mindenképpen ajánlom azoknak, akik sokat járnak gyűjteni Afrikába, vagy terveznek valamilyen gyűjtőutat a fekete kontinensre, mivel a könyv áttekinti a lepkészeti irodalmat is. Csak egy utolsó adat: az irodalomjegyzék több mint 2500 címből áll.

A könyv megrendelhető: CSIRO Publications, PO Box 89 (314 Albert Street), East Melbourne, Victoria 3002, Ausztrália [P. R. Ackery, C. R. Smith & R. I. Vane-Wright (eds): Carcasson's African Butterflies].

Bálint Zsolt

Zootaxonómia

Ezt az egyetemi jegyzetnek szánt kiadványt Társaságunk minden tagjának különösképp ajánlom, mert nemcsak hogy teljes áttekintést nyújt az állatvilág különböző rendjeinek újkeletű rendszertanáról – így minden, rovarászt érdeklő csoportról is – hanem rendkívül közérthető módon és tömören, bevezet a taxonómia és a szisztematika tudományába. Egy dolgot viszont

nagyon sajnálók: a szerkesztőnek már nem juthatott energiája arra, hogy Gozmány László, „A magyar állatnevek helyesírási szabályai” alapján (lásd Folia ent. hung. 55) egységesítse a különféle rendszertani kategóriák magyar elnevezéseit. Sebaj, remélem a következő kiadásban ez korrekcióra kerül, mivel a hallgatók számára is nagyon sok segítséget nyújt egy következetes magyar nevezéktan. Gratulálunk minden közreműködőnek és a szerkesztőnek!
[Papp László (szerk.): Zootaxonomía. Egységes egyetemi jegyzet].

Bálint Zsolt

***

Sph. Fuciformis.

VEGYES HÍREK

Bogárvendégek

Idén tavasszal az MTM Bogárgyűjteményének vendége volt Dr. Endrődy-Younga Sebestyén (Pretoria, Dél-Afrika) Dr. Stanislav Becvár (Ceské Budejovice, Csehország) és Dr. Kimio Masumoto (Yokohama, Japán), mindhárman jeles gyászbogaraszok. Látogatónk volt továbbá Dr. David Král (Prága, Csehország) lemezes-csapú specialista; ha már itt járt, meghatározta az összes közép-ázsiai csajkót (*Lethrus* spp.), amit csak talált gyűjteményünkben. Josef Mertlík (Hradec Králove, Csehország) látogatása során a pattanóbogarakban mélyült el, s nagy segítségemre volt némely szigetközi, dél-dunántúli és aggteleki pattanóbogár meghatározásában.

Merkl Ottó

Noctua rajzás a lepkegyűjteményben

A szokásos tavaszvégi Noctua rajzást a Noctua-kutatók budapesti gradációja kísérte. Az egyik legértékesebb faj németországi példánya Hermann Hacker úr személyében jelent meg, aki a magyar lepidopterológusok nagy részéhez hasonlóan – „sajnos” (a szerk.) – Noctuákban érdekelt. A jelentős „éjencz” specialista magával hozta az általa szerkesztett újabb Esperiana köteteket. Nevezetesen az Esperiana 4. kötetét, amiben számos érdekes Noctuás cikk mellé véletlenül bekerült Dél-Amerika sokboglárülepkeiről és ázsiai sáskákról is egy-egy cikkecske. Hacker úr ezt a kötetet szemlesütve adta át a lepkegyűjtemény vezetőjének. A 5. kötet a jeles német kolléga revízióját tartalmazza, amit a Noctuák „magtokász” (modern magyar nevén szegfűbagoly), Ázsia kies vidékein igen változatos, nemen ejtett meg. A „nappaloncok” egyik jeles európai kutatója is tiszteletét tette nálunk: Az első bogáncslepke-vagabundok után jelent meg Dr. Kudrna személye, aki megjelenésében inkább Noctuára, mint májusi Zefirre emlékeztetett. Szomorúan távoznia kellett, miután meggyőződött arról, hogy a Rovarász Híradó múlt számában beharangozott projektjére oly kevés számú magyar lepkész jelentkezett.

Bálint Zsolt

***

MOZIFILM

Füvek népe

Filmszínházainkban már vetítik a Mikrokozmosz (magyar címe: Füvek népe) című filmet. Bármilyen hihetetlen, ez egy 70 perces mozifilm, amely egy franciaországi rét rovarainak és más apró gerinctelen állatainak életét mutatja be, reggeltől másnap reggelig. A filmben mindössze három mondat hangzik el bevezetésként, utána csak zene és hangeffektusok hallhatók. A film technikai megvalósítása egyszerűen elképesztő. A forgatást egy 300 kilós, számítógéppel vezérelt, távirányítású filmfelvevő robottal végezték három éven át, s nemegyszer egyetlen élességbeállítás napokig tartott. Nem azt érezzük, hogy a rovarok lettek felnagyítva, hanem mi magunk „kisebbedtünk” az ő világukhoz. A film nem dokumentumfilm, és az állatok benne nem bemutatandó objektumok, hanem igazi szereplők. Talán a legemlékezetesebb jelenet, amikor egy szkarabeusz görgeti a trágyagalacsint, s az véletlenül rászúródik egy tűvisre. A bogár szemmel láthatóan tanácstalan, de végül is sikerül zsákmányát leemelnie az akadályról. A forgatás

során tucatnyi szkarabeuszpéldányt próbáltak ki, de csak egy volt hajlandó végigjátszani a szerepet... A „Mikrokozmosz” 1996-ban Cannesban Arany Pálmát nyert a legjobb technikai kivitelezésért, 1997-ben pedig 5 César-díjat kapott (a legjobb fényképezés, vágás, zene, hang, produceri munka). A filmet a Budapest Film Kft. forgalmazza; vállalkozásuk merész, de dicséretre méltó. Nem lehet vérbeli rovarász, aki nem nézi meg ezt a produkciót.

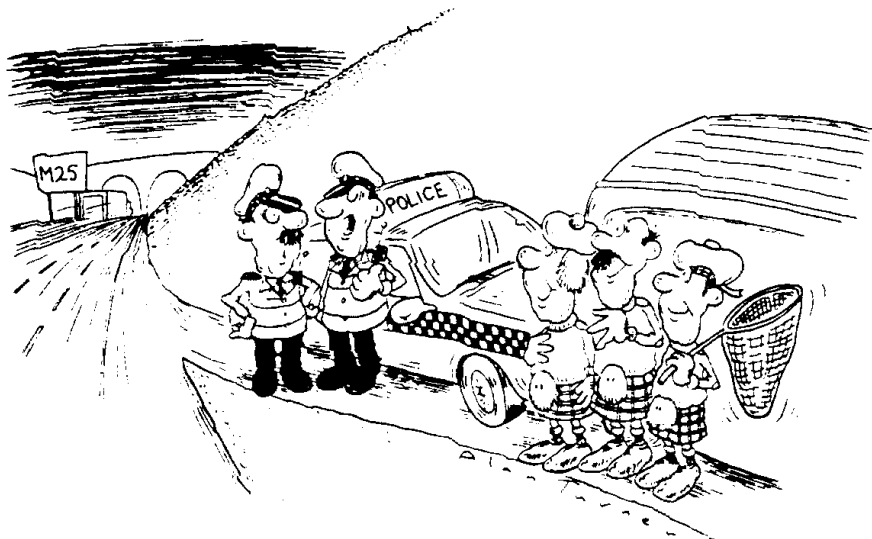
Merkl Ottó

(ugyanaz, más tollából)

Mikrokozmosz címen vetítik a fővárosi mozik azt a francia filmet, amely főképpen rovarok, de más állatok életének meglesett pillanatait mutatja meg a nézőknek. A kitűnő fotózású, igen érdekes filmet melegen ajánljuk az MRT tagjainak figyelmébe.

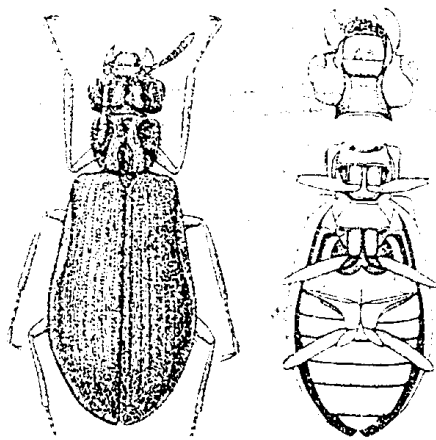
Rozner István

***

A *Cucullia verbascit* és a *Biston betularia*t leszámítva azt kell mondjam, keltául beszélnek!

(a *The Entomologist's Record* nyomán)

Сифотелиниды

Cem. SIKHOTEALINIIDAE Lafer. fam. n.

***

A régiek írták

„*Melanargia*=(*Arge*) *Clotho* Hüb. (*Clotho Szemdisz*). A Don és a Volga közti dűsnövényzetű térségeken, nálunk a Duna és a Tisza közti területen kivált ligetes homokos helyeken repül, a Dunántúlra már nem terjed, tőlünk északnyugati irányban mindenütt hiányzik. E fajnak egy válfaja a *Cleanthe Pilleng* a pyrenaei magaslatokon tenyészik. *Clotho Szemdisz* több évvel ezelőtt az újpesti és a Rákos közti téreken is tenyészett, hol azt több éven át volt alkalmam észlelni; tenyészhelye a mindinkább növekedő ipar által művelés alá kerülvén, e faj itt végképen elenyészett. Jelenlegi lelhelye a ligetes puszta-peszéri erdő, hol mint állomásos faj évről évre nagy mennyiségben tenyészik.”

Frivaldszky Imre (1864)

***

ROVARÁSZ CSEMEGE

Egy új bogárcsalád (Sikhotealinidae)

Századunk második felében a bogárcsaládok száma fokozatosan csökken, mivel alaposabb vizsgálatok után sok családot beolvasztanak másokba. Így azután igazi szenzációt jelent egy valóban új bogárcsalád leírása. G. S. Lafer orosz kutató a szentpétervári bogárgyűjteményben egy különös példányra bukkant, melyet 1974-ben gyűjtöttek az orosz Távol-Keleten, a Szihotealin-hegységben. A bogár a *Sikhotealinia zhiltzovae* Lafer, 1996 nevet kapta, kb. 7 mm hosszú, és semmilyen ismert családra képviselőjére sem hasonlít. Számos ősi bélyeggel bír (pl. Caraboida-típusú szárnyerezet, az előtor notopleurális és notosternális varratainak megléte, futrinkajellegű hátulsó csipők, stb.), de még a két ősbib alrendbe (*Archostemata* és *Adephaga*) sem lehet egyértelműen besorolni. Ráadásul 3 pontszeme van, ami teljesen ismeretlen a bogarak körében. Életmódjáról csak spekulálni lehet: gyűjtője nem emlékezett másra, mint hogy vízben vagy víz közelében fogta. Vékony lábfejei, nagy karmai és más bélyegei alapján valószínű, hogy lassú folyású vizekben, a *Dryops*-fajokhoz hasonlóan a növényekre kapaszkodva él.

Merkl Ottó

METAMORFÓZIS

Zdenek Mlynár (1921 – 1997)

Áprilisban, 76 éves korában Bécsben elhunyt Zdenek Mlynár. Nevét a legtöbb ember politikusként ismeri, hiszen – Alexander Dubček mellett – ő volt az 1968-as "prágai tavasz" második legfontosabb vezetője. Az "emberarcú szocializmus" kísérletének leverése után politikai pályáját fel kellett adnia, s a prágai Nemzeti Múzeum Bogárgyűjteményébe került. Idejét azonban nem töltötte hiába, hiszen maradandó értékű bogarászati cikkeket publikált. Később ausztriai emigrációba kényszerítették, ekkor politika-elméleti műveket írt és ilyen témákban több nyugati egyetemen tanított. Mindvégig szociáldemokratának vallotta magát, s a közép-kelet-európai rendszerváltozások után sem tért vissza végleg hazájába; a kibontakozó kapitalizmus durva jelenségei éppúgy taszították, mint az ellenkező oldal dogmatikus elhajlásai. Legfontosabb koleopterológiai munkája a *Molops* genusz revíziója; a 150 oldalas tanulmány a *Folia ent. hung. Supplementum*-kötetében jelent meg 1977-ben. Ő dolgozta fel Kaszab Zoltán mongóliai expedícióinak anyagából a Harpalinae alcsalád fajait is.

Merkl Ottó

Megemlékezés Kálló Imréről (1926 – 1997)

Egy éve köszöntötte Kálló Imre tagtársunkat, barátunkat, az MRT abból az alkalomból, hogy ötven éve tagja Társaságunknak. Kivételesen szép a több mint fél évszázadnyi ragaszkodás a szeretett tudományhoz és a Társasághoz! Valójában azonban ennél még hosszabb ideje, szinte már gyerekkora óta foglalkoztatták a rovarok a természettudományokra oly nyitott érdeklődését. Kevesen tudják például, hogy a rovarokon túl elsősorban a csillagászat érdekelte, de végül mégis a rovarok, azokon belül is a lepkék mellett döntött.

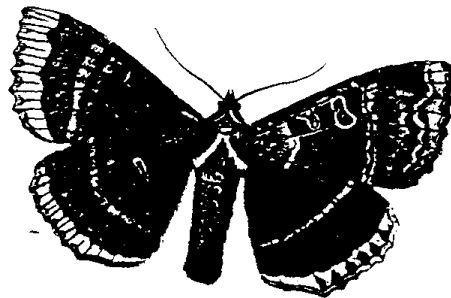
13–14 éves lehetett, amikor lepkészni kezdett. Nagybátyja barátjának – aki Krassó-Szörény megyéből települt át, ahol a híres mehádiai, herkulesfürdői gyűjtőhelyek voltak – szép lepkegyűjteménye volt, s a két úr együtt járt gyűjteni. A gyűjtemény fölkellette az ifjú Kálló Imre érdeklődését, aki ezután elkísérte a felnőtteket gyűjtőkirándulásaikra, majd saját gyűjteménye felállításán kezdett fáradozni.

A háború után lett a Magyar Rovartani Társaság tagja, ahol sok entomológussal megismerkedhetett. Ezután rovarász barátaival sokszor megfordult a Zempléni-hegységben, a Pilisben és a Velencei-hegységben, de vonzották a lepkészek zarándokhelyeinek számító hagyományos gyűjtőhelyek is, mint például a peszéri homokbuckák, az ócsai turján, s az ohati erdő. Ritkán látott gyűjtőtársaktól búcsúzott néha így: „Majd az ohati öreg tölgy alatt találkozunk”.

1958, azaz alapítása óta, a kőbányai Herman Ottó Biológia Körnek is tagja volt, és vezetőségi tagként sokat tett a szeretett entomológia népszerűsítéséért. A hetvenes években bekapcsolódott „A Bakony természeti képe” kutatási programba, és sokéves gyűjtési tapasztalata, valamint fáradhatatlan lelkesedése szép eredményeket hozott a Balaton-felvidék, különösen Vászoly falu és annak környéke nagylepkéfaunájának kutatásában (lásd a *Folia Mus. hist.-nat. Bakonyensis* 7. kötetét). Az ohati öreg tölgy helyét gondolataiban immár a dörgicsei tölgy foglalta el, amelynek közelében egy esős októberi éjszakán barátaival a *Branchionycha syriaca decipulae* addig ismeretlen nőtény példányát is gyűjtötte (lásd *Folia ent. hung.* 46. kötetét). Ezt mondta erről: „Valahányszor, ha sikerül oda eljutnom, úgy érzem, ennek a helynek az élményét már senki sem veheti el tőlem”. Talán érdemes megjegyezni, hogy ez az Akali és Dörgicse között elterülő gyönyörű tölgyliget, mintegy tíz éve, éppen a *decipulae* ottani felfe-

dezésének köszönhető megmenekülését a tervezett beépítéstől. Később érdeklődése ismét alföldi élőhelyek felé irányult, és a Monori erdő, a csévharaszi borókás, és főképp a lakitelki Töserdő váltak kedveno úticéljaivá. Életútjára visszatekintve fölmerülhet a kérdés, hogy mi is volt, vagy hogy volt-e egyáltalán entomológusi életműve, annak, aki oly sokat tapasztalt és tett, de keveset publikált, mert célja inkább a természet szeretete, mint a tudomány művelése volt? Szép gyűjteménye sokat tanúsíthat vágyairól és eredményeiről. De van más eredmény is, ami talán nem kevésbé jelentéktelen, mint amit a gyűjtemény, vagy a faunakutatás megőrzött. Ilyen érték az a sok évtizedes tapasztalat révén szerzett tudás, és az abból, főképp erdőmezőt járva, keletkezett nemes gondolatok, a természet szeretete és tisztelete. Az életműnek ez a része szívünkben van, szívünk kincse. Azokat ajándékozta meg, akikre hatással volt, akik a rovarászat örömeiben osztoztunk vele, szerettük bölcsességét, és szívünkbe zártuk derűs, kedves egyéniségét, és akik most meghajolunk emléke előtt.

Simonyi Sándor

Noct. Maura.

Rovarász Híradó

A Magyar Rovartani Társaság tájékoztatója
megjelenik negyedévente
szerkeszti: Bálint Zsolt, Nagy Barnabás
és Rozner István
Szerkesztőség: Bálint Zsolt
Magyar Természettudományi Múzeum,
Állattár, 1088. Budapest, Boross utca 13.
Telefon: 3130-035.
e-mail: balint@zoo.zoo.nhmus.hu
Illusztráció – C. F. Freyer (1, 2, 3, 5, 8),
G. T. Fater (7), A. Turner (6)